

Gul Sennep og Sort Sennep

Sinapis alba og Brassica nigra

Sennep er en etårig plante med gule korsblomster. Den bliver ca. 60 cm høj.

Den gule, Sinapis alba, med gule frø sås på friland om foråret og foretrækker solrig og næringsrig jord.

Den sorte, Brassica nigra, med sorte frø bryder sig ikke om det danske klima. Den er skarpere i smagen og dyrkes fortrinsvis i Sydeuropa og USA.

Plantens frø sidder på rad og række i tynde skulper. Den høstes før frøene er helt modne. Frøene opbevares på glas og kan anvendes hele eller stødes til 'sennepsmel'.

Af frøene udvindes olie, der tidligere brugtes til belysning i jernbanekupeer.

Plantens grønne blade kan anvendes som erstatning for karse på ost og fisk. De gule blomster er mindre skarpe i smagen og pynter i salater.

Sennep har været anvendt til medicin helt tilbage i oldtiden.

I middelalderen blev den anbefalet mod migræne.

Som middel mod gigtsmerter og frostskeer var sennepsplastre en velkendt metode til at dulme smerterne. Plastre med sennep var endnu i brug så sent som 1907

Knuste sennepsfrø opløst i kogende vand, egner sig godt til et lindrende fodbad.

Sennepsfrø indtaget med vin skulle også hjælpe mod smerterne ved korporlig afstraffelse, skønt man kan tvivle på, om bøddlen bød på den slags, før han svingede piskan.

Plastre med sennep blev også anbefalet til behandling af sindsyge og mentes desuden, at fremme sexlysten, hos mænd og kvinder.

I det ny testamente fremhæver både Marcus og Lukas det forunderlige i, at sådan et lille frø, kan vokse op og blive til sådan en stor plante, hvor fugle kunne bygge og bo. Visse sennepstyper kan dog vokse sig betydeligt større i Palæstina, end herhjemme.

I dag bruges sennep i folkemedicinen og medicin til dyr, men bruges ellers overvejende til mad.

Sennep vokser i Middelalderhavens bed med køkkenurter. Den ses også i mange biblomblandinger i haver og langs veje.

Der er mange korsblomster, som ligner Gul Sennep.

Sort Sennep hører til kål-slægten.